

ΤΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΜΑΣ

Η ΔΙΑΒΟΛΟΛΟΓΥΝΑΙΚΑ

Του Ριχάρδου Έρρ. Σαβότς

(Ιστορία Περιπετειών αγωνίας και τρέμου)

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

Και η άθωα χαϊδεμένη έχορνε σχεδόν από τη χαρά της ενώ ο υπηρέτης τοποθετούσε στο τραπέζι τα φαγητά, ικανά να ευχαριστήσουν και Λούκουλον. "Η κ. Γκαίνς έφαγε με μεγάλην όρεξη. Είχε πεινά εμπιστοσύνην πώς η υπόθεσις θα έτελειωνεν όπως έπροσπε και ήσυχασε.

"Αλλ' ενώ αυτή γελοίες και φλυαρούσε τρώγοντας ενώ άρχισα να συλλογίζομαι τη δύσκολη θέσι μου.

"Έπαυα να τρώω και άρχισα να πίνω μόνον.

"Όταν έφυγεν ο υπηρέτης μου είπε με ύφος κακωμένο :

— Δίν φαίνεσθε και πολύ ευχαριστημένους πού θά μ' έχετε βάρος ακόμη λίγες ώρες.

— Δέν εί' αυτό πού με στενοχωρεί, αλλά τ' κατόπιν, άφιθύρσια. *Σκεφθήτε αν έλθουν οι συγγενείς μου οι Βελέτοκη στον σταθμό να με υποδεχθόν και σās δούν να σās κρατάω από το χέρι! Φαντασθήτε, Θεέ μου, την κόρη μου, η όποια έχει ειδοποιηθή για την μετάβασι μου και θά είναι στο σταθμό μαζί τους!

Σκεφθήτε τι θά πη όταν δη ότι δέν είσθε η μητέρα της!

— "Η κόρη σας είναι εις το Ράζεν ;

— Ναι.

— Και επηλεγραφήσατε από το "Ευδκούνεν σήμερα ;

— Μάλιστα.

— Τότε είναι αδύνατον να τ' μάθη η κόρη σας και να είναι αθώο στο σιδηροδρομικό σταθμό της Πετρούπολεως.

— Μάλιστα πολύ θετικά για τ' πράγματα της Ρωσίας, ενώ δέν τ' πολυγνωρίζετε, άπήνητα μασώντας την άκρη του πούρου μου.

— Εξώ αρκετά για να είμαι θετική,

είπε και άλλαξε θέμα. Βλέπω ότι σās ένοχλεί η παρουσία μου, μου είπε σέ λίγο.

— "Όχι δά, άπήνητα. "Αλλά νά, με στενοχωρεί αυτό το άπαλο, το πλαστό διαβατήριό!

Αυτή έγινε άμεως όχρα και έτραύλισε :

— Θέλετε να μ' άφήσετε... εδω μόνην... σεις, "Αθουο... σεις!

"Ηλθε κοντά μου, πήρε το χέρι μου και τ' χαϊδέψε.

— Δέν θά σās άφήσω καθόλου, είπα. Θέλησα μονάχα, τρελλόπαιδο, να σās υποδείξω τούς κινδύνους... για να είσθε προσεκτική.

— Προσεκτική ; ρώτησεν η "Ελενη σοβαρά. Μή με τρομάζετε. Θά είμαι φρόνημη.

"Επειτα προσέειπε :

— Δέν πρέπει "Αθουο, να πητε πούλ άπόψε. "Αν έπιμένετε, θά... θά ζητήσω διαζύγιο! "Ακούθ κακόπαιδο ;

Κοι έκανε όδησεν ότι θά βγάλη από το δάχτυλό της το δαχτυλίδι του γάμου, ενώ συγχρόνως με έβλεπε με μάτια γελαστά, πράγμα πού με μεθούσε περισσότερο από τ' σαμάνια, πού έφερα σās χείλη μου.

"Ετσι έδιωξα κάθε άνησυχία και εκύτταξα το ρολόι, τ' όποιον μου έδειχνε την ώρα της άναχωρήσεως.

"Εζήτησα τόν υπηρέτην, επλήρωσα τόν λογαριασμό και άφησα σόν ξενωδόχον πουργουνόο δυό ρούβλια.

"Η κ. Δικ έπρόσθε την γαλαντόμο χειρονομία μου και μου έδωσε σιαγά το πορτοφόλι της.

— Τι να τ' κάωμ ; ρώτησα με άπορία.

— Γιά τ' έξοδά μου, άπήνητα γρήγορα. "Η Κα Δικ Γκαίνς θέλει να ταξιδεύη με δικ' της χορηγία.

— Ναι η κ. Δικ Γκαίνς, η κ. "Αθουο Δίνοξ όμως ; Τ' θέλει και αυτή ;

— Επίσης και αυτή. Μή μου άρείσθη. Θεέ μου, η θέσις μου είναι δύσκολη κάθε φορά πού σās βλέπω ν' άνοητε το πορτοφόλι σας. Πάρτε αυτά τ' λεπτά. Πρέπει, όφείλετε, άλλωθως... χωρίζομασ !

Διά τ'ς βίας μου έδωσα με δέσμη από χαρτονομίσματα και είπε :

— Τώρα μπορώ να σās ζητήσω να μου προσφάτε το αύριανό τραπέζι με συνείδησι ήσυχη...

Κατόπιν σηκώθηκα άμέσως να φύγωμ.

— Δέν... δέν λυπέσθη ότι δίν μ' άφήσατε στή Βίλνα ; ρώτησεν η οντροφισά μου. "Ανι άπαντήσεως προσχώρησα να την άγκαλιάσω.

— Μή, μη "Αθουο. φαίνεσθε έτσι πολύ περιποιητικός, περισσότερο κι' από άληθινός σύνζυγος και θά δώσωμ άποινίες.

Την βοήθησα να φάσθην της γουτιές της και κατέβηκα μαζί της. Περάσαμε το περιεργό πλήθος, τ' όποιον έπρόσθε καλά καλά την ώραμ "Αμερικανίδα, όπως την όνόμαζεν...

Μπρός στο γραφετό του ξενωδοχείου ο γραμματεύς μου έκανε νεύμα

νά μου πη.

— Συγγνώμημ συνταγματάρχα Δίνοξ! λάβτε τη καλωσύνη να μου δείξετε το διαβατήριό σας. Είναι άπλωσ ένας τύπος για την τάξι. άλλ' όφείλω να ύπακούω στής άστυνομικής διατάξεως είπε με σεβασμόν.

Τ' πράγμα δέν ήτο σπουδαίο. Τ' έδειξα και γράψαμ κατόπιν στο βιβλίο του ξενωδοχείου : « "Αθουο Δίνοξ και η σύνζυγος του! »

Οι ήτο όμως τρομερό αν κατά σύμπτωσιν έβλεπε τη σελίδα αυτήν η πραγματική κ. Δίνοξ...

Τη στιγμή πού ο γραμματεύς μου έφώνασεν, η προστατευομένη μου μου έσφιξε τρομαγμένη το χέρι. "Όταν τέλος υπέγραφα, έσοιξε μία λοξη ματιά από πάνω από τούς ώμους μου στο βιβλίο και έφώνασεν :

— "Ω, αυτά τ' διαβατήρια... αυτά τ' διαβατήρια. Τόσες φορές τ' δείξαμε. "Αθουο, όστε πλησιάζου να καταστραφούν!

"Επειτα σηκώθηκα πάλι στο βραχιόνι μου και ενώ προχωρούαμ σιό σκοτάδι επιστρέφοντες πού τ'ραϊνο μου έφυθούσε :

— Τρομάζω κάθε φορά πού μās ζητούν διαβατήριο. Τι καλός πού είσθε να φροντίζετε για μία πού δέν ζέρει τόν κόσμο, σάν και μένα.

Δέν άπήνητα τίποτε στή κολακία της αυτή. "Εστουμ μόνον τ' μαθρα μου νουστάκια, τ' όποια είναι μαθρα χωρίς σέ μία "Ανατολική βαφή πού έχω από τόν "Αλή Χάν, ένα κουβάσ στην "Αλεξάνδρεια από τόν καιρό πού ύπηρετούσα στόν "Χεδιβικό στρατό.

"Εφθάσαμε στό τ'ραϊνο και μπήκαμ στό διαμέρισμά μας. "Η κ. Δικ έβουθίσθη στά προσκέφαλή της ; γιατί άι σκυνήσεις, τ'ς όποιες ύπέφερε στή Βίλνα, τ'ς άναστίτωσησ, φαίνετα, τ'ο νευρικό σύστημα.

Κίταξα τ'ο ρολόγι. Είχαμε ακόμη ένα τέταρτο της ώρας καιρό, μέ- χωρίς στου φνύγομ.

"Η "Ελενη εκρύωνε κι' έκλεισα τη πόρτα.

— Εύχαριστώ, ψιθύρισε. Είμαι... είμαι πολύ κουρασμένη. "Εχετε τη καλωσύνη να μου βγάλετε το καπέλι μου ; "Ω! πόσο σās ένοχλώ!..

Την έβούθησα επίσης να βγάλη τ'ο πανωφόρι της.

— Μπορώ να σās φανώ χρήσιμος σέ τίποτε άλλο ; Φαίνεσθε κουραομένη πολύ, είπα.

— Μου δίδετε τ'ς παντοφλιές μου ; έφιθύρισε.

"Ετο-ετα και ταις τ'ς έφερα. Στήν επιστροφή εκάθισα θαμνωμένους από τ' άπολυτονικό θέμα τών μικρών της ποδιών και σάν καλή θαλαμηπόλος τ'ς έβγαλα τ'α παπούτσια της.

— Τι θά έλεγε για δ' αυτά ο Δικ Γκαίνς ; ρωτούσα τόν έαυτό μου χαμογελώντας...

"Εξαφνα άκούσθηκ ένας καταρμένος χατύπος στή πόρτα.

"Ετο-ετα ν' άνοίξω, "Η "Ελενη είχε τραχηθή επίσης.

"Ο οδηγός με τ'ο κασκέτο στό χέρι, εζήτησε σνγγνώμημ και είπε παρακλητικά :

— Μου δίδει την άδεια ο κύριος ; Αυποθμαι ότι πρέπει να σās ζήτησω μίαν γάμν. Τ'ο τ'ραϊνο είναι γεμάτο...

— Τι θέλετε λοιπόν ; Άγείτε!

— "Η ποιγκήτισσα Πάλιντζην και η νύφη της έφθασαν αυτή τη στιγμή από τη Βαρσοβία για να ταξιδεύουσιν με τ'ο τ'ραϊνο αυτό. "Ηθελα λοιπόν να ρωτήσω αν η κυρία σας θά έχη την καλωσύνημ να δεχθή τ'ς άλλες κυρίες μαζί στό ίδιο διαμέρισμα. "Όσο για σās κύριε, θά σās έγκαταστήσω σ' ένα πούλ καλό διαμέρισμα...

Αύσοα με είχε πείσει! "Ηυον έτοιμος να φωνάξω : «— "Ας πάμ στό διάβολο η ποιγκήτισσα Πάλιντζην! »

"Η κ. Δικ όμως προσεφύθη με χαρά να δεχθή τās ξένας και είπε σόν υπάλληλον :

— Βεβαίωτατα, κύριε! Λέχομαι εύχαριστος. "Ας έλθουν.

"Ο οδηγός δέν εύρισκε λόγους να την εύχαριστήση.

Αυποθμαι πούλ πού έτόραξα την ήσυχία σας, είπε στραφείς ο άθλιος πάλιν πρός έμέ.

— Δέν πεισίζει, διέκομην η σύντροφός μου βιαστικά. Είμαι βεβαία, πώς θά φροντίσετε όσο μπορούτε καλλίτερα για τόν καυμίνον τόν σύνζυγό μου. Οά τόν τοποθετήσθε άσφαλώς σέ καλό μέρος...

"Ο οδηγός έπρασέθη διά πάντα, διαχρίσ- τισ κι' έφυγε.

Τότε η κ. Δικ γύρισε πρός τ'ο μέρος μου και μου είπε γελαστή :

— "Αγαπητέ μου "Αθουο, δέν νομίζετο και σεις, ότι αυτό είναι τ'ο τυχρότερο πράγμα πού μπορούθαμ να μās συμβη ; Με τόσο μεγάλες κυρίες, σντροφισσες στό ταξίδι μας, όπως είναι η ποιγκήτισσα Πάλιντζην καιεις δέν θά τολμήση να μās ρωτήση για τ'ο διαβατήριό μας. "Ε τι λές ;

(άκολουθεί)

